

memorabili quadā oppositione Sat. Iouis circa pleiadum sydus mense Iunij, quæ bis repetitur postea Nouēbris mense 1573. item Aprilis 1574. cum admirandis alijs syderum syzygijs ad locum stellæ analogis: hinc enim initia forsan, virium progressus &c. quanquam quod ad portentis speciem, mensuram, vel modum, pondus, & tēpora, solus ille prudēs futuri temporis exitum, caliginosa nocte premat Deus: Ridetque si mortalis vltra fas trepidet.

Scripsi hæc equidem non alio scopo, quam ne tantum diuinæ prouidentia munus vlla deinceps posteritas conticescat. quod enim ad ipsius gloriam spectat, cælare nefas existimo. Mortales cæteros id paucis admonitos velim, vt in cœlum sublatis oculis animisque quisque se paret: & sortem præsentem æquo animo ferat. Cùm enim fortuna temporis nostri ad normam Excētricitatis Solis iā ppe ad parui sui circuli perigeon sit deuoluta, videtur eadem rursus ad augem vel Apogæum conuerso circuitu adspirare: si nobis ipsis nō defuerimus atque vt met⁹ in summa abside, ita & Spes in ima diuinitus collocata est. Nihil autem in hac vita præstantius duxi, inter Fortunæ vtriusque remedia à rebus naturæ sumpta, quàm sit illa de rerum humanarum vicissitudine frequens cogitatio. quia

vt inquit Soph. in Aiace: ἔκ' αὐτὸς

αἰεὶ δαυμόνων ἰσθμῶν.